

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL U. B. SKUNDO**

2022 m. rugpjūčio d. Nr. S- (7-96/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistenskio, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo U. B. (toliau – Pareiškėjas) 2022-06-17 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2022-05-31 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (21.222Mr) FR0682-118 (toliau – Sprendimas, Skundžiamas sprendimas). Inspekcijos atstovė M. E. 2022-07-19 posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo, Pareiškėjas (jo atstovas) nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas 2022-06-17 skunde nurodo, jog Inspekcijos Sprendimas yra iš dalies nepagrįstas ir turi būti pakeistas.

Dėl lėšų, gautų iš gyvulininkystės, skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius nepagrįstai nevertino už parduotus arklius gautų lėšų, nes gavęs patikrinimo aktą Pareiškėjas pateikė rašytinius patvirtinimus asmenų, kuriems jis 2018–2020 m. pardavė šešis arklius. Jeigu mokesčių administratorius, remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika (kad būtų tinkamai mokami mokesčiai), gali naudoti visas prieinamas įrodinėjimo priemones, mokesčių mokėtojas taip pat turi teisę teikti įrodymus. Tuo labiau, kad Inspekcija prašė pateikti pastabas dėl patikrinimo akto. Patvirtinimuose nurodyti pirkėjų asmens kodai, arklių pardavimo kainos, pardavimo datos. Inspekcija turi visas galimybes patikrinti šių rašytinių įrodymų patikimumą ir neatmesti tuo motyvu, kad dokumentai pateikti pavėluotai, t. y. po atlikto patikrinimo.

Pasak Pareiškėjo, teisinga Sprendimo (3 psl.) pastaba, jog iš teismo posėdžio protokolo matyti, kad dėl arklių pardavimo dokumentų jis neturi, nes randa pirkėjus ir jie atvažiuoja pirkti. Tuo metu dokumentų Pareiškėjas neturėjo. Inspekcijai pareikalavus pasiaiškinti dėl pajamų ir išlaidų neatitikimo, jis turėjo kreiptis į pirkėjus ir šie patvirtino juridinę reikšmę turinčius faktus, kad pirko iš Pareiškėjo arklius, nurodė pirkimo kainas ir pirkimo datą. Pvz., pirkėjas G. S. patvirtino, kad arklį iš Pareiškėjo pirko už 2 850 Eur 2020-05-10. Iš viso už pardavimus Pareiškėjas gavo 17 900 Eur. Todėl skunde nesutinkama su Inspekcijos argumentais, kad arklių pirkimas–pardavimas, kainos, laikotarpis yra neįrodyti.

Dėl dovanotų piniginių lėšų skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius nepripažino pajamomis iš motinos T. R. pagal 2018-02-14 dovanojimo sutartį gautų 14 000 Eur. Taip pat motina nurodė, kad leidžia Pareiškėjui naudotis jos pensijos lėšomis, o šis įsipareigoja prižiūrėti ją iki mirties. Mokesčių administratoriaus išvada nevertinti Pareiškėjui dovanotų pinigų yra nepagrįsta.

Pareiškėjas skunde dėsto motyvus dėl įrodymų pateikimo galimybės bei jų vertinimo. Nurodo, kad po mokestinio patikrinimo jo pateikti dokumentai nebuvo vertinami arba jų

vertinimas buvo formalus, nors dokumentus (įrodymus) galėjo teikti net mokestiniam ginčui neprasidėjus. Šią savo poziciją Pareiškėjas grindžia skunde pacituota LVAT praktika, kurioje teismas yra pabrėžęs, jog mokesčių mokėtojas turi teisę teikti įrodymus tiek iki surašant patikrinimo aktą, tiek po jo surašymo, įrodymų teikimo teisė išlieka iki pat teismui išeinant priimti sprendimo (bendrine prasme), kai mokestinis ginčas persikelia į teismą.

Skunde cituojamos įrodinėjimo pareigą (lot. *onus probandi*) tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo paskirstančios Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 67 straipsnio nuostatos, šias nuostatas aiškinanti LVAT praktika (pvz., LVAT 2018-10-18 nutartis adm. byloje Nr. eA-1118-662/2018). Nurodoma, jog notarine forma įforminti 14 000 Eur dovanojimo sutarties pagal galiojusias Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nuostatas Pareiškėjas ir jo mama neprivalėjo. Nors dovanotų pinigų mokesčių administratorius nevertina, skunde pažymima, kad Inspekcija Sprendime taip pat negali pagrįsti, jog mama šios pinigų sumos nepadovanojo. Pasak Pareiškėjo skundo, Sprendimo argumentas, kad mama gyvenamąją vietą su Pareiškėju kartu deklaravo tik nuo 2020-07-10, nepaneigia paties dovanojimo fakto. Iki 2020-07-20 Pareiškėjo šeimos gyvenamoji vieta buvo deklaruota romų taboro adresu: Dariaus ir Girėno g. 185-1, Vilniuje, nors faktiškai Pareiškėjas su mama jau keletą metų gyveno kartu Kalniškių kaime (prie skundo pridėti Vilkpėdės ligoninės, „Kardiolita“ konsultacijos išrašai).

Įvertinus išdėstyta, skunde prašoma laikyti teisėtomis Pareiškėjo iš žemės ūkio (gyvulininkystės) bei dovanojimo būdu gautas 31 900 Eur lėšas, mažinti iš nenustatytų šaltinių gautų pajamų sumą iki 13 796 Eur, atitinkamai mažinti mokėtiną gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) sumą iki 2 102,27 Eur.

Pareiškėjas skunde Komisijai taip pat prašo atleisti jį nuo delspinigių ir baudos mokėjimo, nes jo turtinė (ekonominė) padėtis šiuo metu yra bloga: Pareiškėjas ir jo sugyventinė nedirba, šeima augina dvi nepilnametes dukras, viena iš jų yra neįgali, 2022-08-22 jai bus atliekama širdies operacija. Pareiškėjas tvirtina patikrinimo nevengęs, patikrinimo akte yra nurodoma apie jo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi.

Vadovaujantis MAĮ 154 straipsnio 4 dalies 4 punktu, skunde prašoma pakeisti Sprendimą, sumažinti iš nenustatytų šaltinių gautas Pareiškėjo pajamas už laikotarpį nuo 2018-01-01 iki 2020-12-31 iki 13 796 Eur ir GPM mokesťį iki 2 102,27 Eur, atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių ir baudos mokėjimo.

Inspekcija skundžiamu sprendimu patvirtino 2022-04-08 patikrinimo aktą Nr. (21.222 Mr) FR0680-112 ir jame papildomai apskaičiuotą 6 963,30 Eur GPM, apskaičiuotą 408,51 Eur GPM delspinigius ir skyrė 5 116,37 Eur GPM baudą.

Sprendime nurodoma, jog Inspekcija, vykdydama 2022-03-03 pavedimą tikrinti Nr. (21.222 Mr) FR0773-345, atliko Pareiškėjo GPM apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą už laikotarpį nuo 2018-01-01 iki 2020-12-31 bei surašė patikrinimo aktą. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu disponavo 45 696 Eur iš nenustatytų šaltinių gautomis pajamomis bei nedeclaravo turto pardavimo pajamų. Patikrinimo akte, taikant MAĮ 70 straipsnio nuostatas, Pareiškėjui papildomai apskaičiuota 6 963,30 Eur GPM.

Pareiškėjas, nesutikdamas su patikrinimo aktu, pateikė 2022-05-02 rašytines pastabas. Inspekcija, išnagrinėjęs patikrinimo aktą, turimą medžiagą bei Pareiškėjo 2022-05-02 rašytines pastabas, priimdama Sprendimą, jį pateiktas pastabas neatsižvelgė.

Sprendime nurodoma, jog mokesstinio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas su L. J. augina du vaikus, kurių deklaruota gyvenamoji vieta sutampa su Pareiškėjo deklaruotu gyvenamosios vietos adresu; santuoka su L. J. nėra įregistruota. Pareiškėjas 2021-11-19 paaiškinime nurodė, kad jo šeimos nariai ir išlaikytiniai yra: L. J. (sugyventinė); T. R. (motina); D. T. (duktė); U. O. (duktė).

SODROS ir Inspekcijos informacinių sistemų duomenimis nustatyta, kad Pareiškėjas nedirbo / nedirba. Pareiškėjas 2021-11-19 paaiškinime nurodė, kad tikrinamuoju laikotarpiu gavo šias pajamas: 1) 38 010 Eur už automobilių pardavimus; 2) 12 000 Eur už gyvulių pardavimus;

3) 47 810,03 Eur sugyventinės gaunamos pašalpos vaikams, gautas atlygis E. N.. Taip pat pažymėjo, kad grynųjų pinigų jam liko ir po jo tėvo U. B. mirties 2020-04-23. Inspekcijoje 2021-12-08 gautame papildytame Pareiškėjo paaiškinime nurodyta, kad sugyventinė nuo 2005 m. iki 2018 m. dirbo E. N. ir turėjo 42 000 Eur piniginių lėšų ne banke bei, kad jis nuo 2007 m. iki 2016 m. dirbo E. N., gaudavo pašalpas vaikams ir turėjo 37 000 Eur piniginių lėšų ne banke.

Nurodytoms pajamoms pagrįsti Pareiškėjas, be kita ko, pateikė: Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo nuorašą (įvykių įvedimo periodas: 2018-01-01–2020-11-09); L. J. Jungtinėje Karalystėje (toliau – ir JK) turimos banko sąskaitos išrašus už laikotarpį nuo 2015-03-18 iki 2016-10-11; informaciją apie Pareiškėjui JK išmokėtas sumas ir nuo jų išskaičiuotus mokesčius už laikotarpį nuo 2007-08-22 iki 2008-11-12.

Pasak Sprendimo, patikrinimo metu Pareiškėjo nurodytos pajamos buvo įvertintos sekančiai:

Įvertinus tai, kad į L. J. sąskaitą laikotarpiu nuo 2015-03-18 iki 2016-10-11 buvo gauta 32 790,35 GBP įplaukų, iš kurių 20 580 GBP buvo nuimta grynaisiais pinigais (iki 2015-12-31 grynaisiais buvo nuimta 13 570 GBP (18 387,78 Eur), bei Pareiškėjo per 2015 m. patirtas 6 000 Eur išlaidas grynaisiais nekilnojamajam turtui pagal 2015-07-16 sutartį įsigyti, laikė, kad Pareiškėjas ir jo sugyventinė 2016-01-01 galėjo turėti iki 12 388 Eur santaupų ne banke;

Įvertinus VĮ „Regitra“ duomenis, nutarta, kad patikrinimo metu vertinamos 30 530 Eur gautos automobilių pardavimo pajamos;

Pareiškėjo nurodyta 12 000 Eur pajamų suma už gyvulių pardavimą nevertinta, nes nepateikti pajamų gavimą pagrindžiantys dokumentai.

Pirmiausia Pareiškėjas pastabose nurodo, kad Inspekcija be pagrindo naudojos rašytiniais įrodymais iš baudžiamosios bylos, nes bylos nagrinėjimas dar nėra baigtas. Iš patikrinimo akto, pasak Inspekcijos, matyti, kad patikrinimo metu, be kita ko, atsižvelgta į: Vilniaus apygardos teismo teisiamojo posėdžio 2021-06-16 protokole nurodytus Pareiškėjo parodymus; baudžiamojoje byloje esančius rašytinius įrodymus (*HM Revenue & Customs* (toliau – JK mokesčių inspekcija) dokumentus, pagrindžiančius mokesčių lengvatų Pareiškėjui skyrimą laikotarpiu nuo 2008-04-14 iki 2009-04-05 ir laikotarpiu nuo 2009-04-06 iki 2010-04-05 bei JK mokesčių inspekcijos išduotą pažymą apie Pareiškėjo laikotarpiu nuo 2011-04-06 iki 2012-04-05 gautas 9 600 GBP pajamas).

Inspekcija nesutiko su Pareiškėjo argumentais, kad ji negalėjo naudotis aukščiau nurodytais duomenimis. LVAT praktikoje yra pažymėta, jog mokesčių administratorius, užtikrindamas, kad būtų tinkamai mokami mokesčiai, ir nustatydamas mokestinių prievolių atsiradimui reikšmingas aplinkybes, gali naudoti visas prieinamas įrodinėjimo priemones, kurių naudojimo įstatymai nedraudžia; nei MAĮ, nei kiti įstatymai nenustato tokio ribojimo, kuris neleistų mokesčių administratoriui remtis ikiteisminio tyrimo metu užfiksuotais duomenimis. LVAT taip pat pažymėjo, kad mokestiniais aspektais reikšmingi ikiteisminio tyrimo duomenys mokestinio patikrinimo metu bei nagrinėjant mokestinį ginčą yra naudojami ne tam tikrų asmenų baudžiamosios atsakomybės klausimo išsprendimui, bet mokestinių prievolių atsiradimui reikšmingų aplinkybių nustatymui (žr., pvz., LVAT 2012-03-01 nutartį adm. byloje Nr. A-442-1420/2012, 2012-10-22 nutartį adm. byloje Nr. A-442-1498/2012, 2016-06-30 nutartį adm. byloje Nr. A-887-442/2016, 2020-12-09 nutartį adm. byloje Nr. eA-1870-442/2020).

Pareiškėjas taip pat nurodo, kad nesutinka, jog pajamos už gyvulių pardavimą patikrinimo akte nurodomos kaip nepagrįstos. Pareiškėjas kartu su pastabomis pateikė trečiųjų asmenų ir Pareiškėjo pasirašytus patvirtinimus, kuriais tretieji asmenys patvirtino, jog iš Pareiškėjo įsigijo arklius. Taip pat pateikta Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo kopija (įvykių įvedimo periodas: 2020-01-01–2022-04-14). Pareiškėjas pastabose pažymėjo, kad iki 2020 m. nežinojo, jog toks žurnalas turi būti vedamas.

Pateikti trečiųjų asmenų ir Pareiškėjo pasirašyti patvirtinimai Sprendime nevertinti. Sprendime nurodyta, kad iš Vilniaus apygardos teismo teisiamojo posėdžio 2021-06-16 protokolo nustatyta, jog Pareiškėjas teismo posėdžio metu parodė, kad grįžęs iš JK pardavė 5–6 arklius (gal daugiau) bei kad vidutinė jų kaina 5–6 tūkstančiai. Tuo tarpu Pareiškėjo pateiktuose

patvirtinimuose nurodytos kainos nesiekia 5 000 Eur – 2018-03-24 patvirtinime nurodyta, kad arklys įsigytas už 3 870 Eur; 2018-07-10 patvirtinime nurodyta, kad arklys įsigytas už 2 625 Eur; 2019-02-28 patvirtinime nurodyta, kad arklys įsigytas už 2 850 Eur; 2019-05-30 patvirtinime nurodyta, kad arklys įsigytas už 2 760 Eur; 2019-10-15 patvirtinime nurodyta, kad arklys įsigytas už 2 945 Eur; 2020-05-10 patvirtinime nurodyta, kad arklys įsigytas už 2 850 Eur. Be to, iš Vilniaus apygardos teismo teisiamojo posėdžio 2021-06-16 protokolo taip pat matyti, jog Pareiškėjas teismo posėdžio metu parodė, kad dėl arklių pardavimo dokumentų neturi, nes internete randa pirkėjus ir jie atvažiuoja pirkti.

Pasisakant dėl Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo, pažymėta, kad jame užfiksuoti duomenys nepatvirtina, jog arkliai buvo parduoti bei už kokią kainą. Be to, pateiktame dokumente nurodyti tik trys arkliai, iš kurių tikrinamuoju laikotarpiu buvo išvežtas / nugaišo vienas arklys.

Pastabose nurodyta ir tai, kad 2018 m. motina Pareiškėjui padovanojo 14 000 Eur bei kad liko piniginių lėšų santaupų po jo tėvo mirties. Pareiškėjas kartu su pastabomis pateikė 2018-02-14 tarp jo ir jo motinos sudarytą sutartį, kurioje nurodyta, jog ji dovanoja sūnui 14 000 Eur bei leidžia jam naudotis jos pensijos pinigais, o jis pasižada prižiūrėti ją savo namuose iki jos mirties.

Inspekcija, atsižvelgdama į tai, kad paaiškinimai dėl gautos dovanos ir sutartis pateikti tik po patikrinimo akto surašymo, t. y. nesavalaikiai, sprendė, kad tokiu būdu Pareiškėjas siekia išvengti papildomų mokesčių mokėjimo prievolės, todėl šie paaiškinimai ir sutartis nevertinami. Pažymėta, kad Pareiškėjo motina deklaravo savo gyvenamąją vietą kartu su sūnumi tik nuo 2020-07-10. Įrodymai dėl po Pareiškėjo tėvo mirties likusių piniginių lėšų santaupų, jų kiekio nepateikti.

Remiantis tuo, kas aukščiau išdėstyta, Inspekcija konstatavo, kad patikrinimo aktas tvirtintinas, apskaičiuotini GPM delspinigiai ir skirtina GPM bauda.

Inspekcija Sprendime, remdamasi GPM įstatymo 36 straipsnio 2 dalies, MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punkto, MAĮ 97 straipsnio 2 dalies nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiavo 408,51 Eur GPM delspinigių (vadovaujantis Inspekcijos viršininko 2020-03-26 įsakymo Nr. VA-27 „Dėl pagalbos priemonių mokesčių mokėjimams, paveiktiems koronaviruso (COVID-19) sukeltų neigiamų pasekmių“ 2 punkto 2.3 ir 2.6 papunkčių nuostatomis, Pareiškėjas atleistas nuo delspinigių, skaičiuojamų už laikotarpį nuo 2020-03-16 iki 2020-12-31, mokėjimo). Taip pat Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 140 straipsnio 1 dalies, MAĮ 139 straipsnio 1 dalies (2004-04-13 redakcija Nr. IX-2112), Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2007-03-28 įsakymu Nr. VA-25 „Dėl baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos patvirtinimo“ 18 punkto (2016-06-01 redakcija Nr. VA-75), 18.1.2., 18.1.5., 18.2. papunkčių nuostatomis, atsižvelgdama į tai, jog šiuo atveju nustatytos atsakomybę sunkinančios aplinkybės (Inspekcija mokesčius apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą (MAĮ 70 straipsnis); Inspekcija taip pat nustatė, kad Pareiškėjo patirtos išlaidos viršija pajamas, t. y. mokesčių administratorius nustatė išlaidų ir pajamų neatitikimą ir nenustatė pagrįstų pajamų šaltinių) ir lengvinančios aplinkybės (Pareiškėjas patikrinimo metu geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi), nuo papildomai apskaičiuoto GPM už 2018 m. paskyrė 30 proc. dydžio – 243 Eur (810 Eur x 30 proc.) GPM baudą.

Taip pat Inspekcija Sprendime, vadovaudamasi MAĮ (2018-06-28 įstatymo redakcija Nr. XIII-1329, galiojanti nuo 2019-01-02) 139 straipsnio 1 ir 2 dalių, 140 straipsnio 4 dalies 2 punkto nuostatomis, įvertinusi tai, jog nustatytos atsakomybę sunkinančios aplinkybės (Inspekcija mokesčius apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą (MAĮ 70 straipsnis), nenustačius lengvinančių aplinkybių, nuo papildomai apskaičiuoto GPM dėl nedeclaruotų turto pardavimo pajamų, skyrė 35 proc. dydžio – 38,33 Eur (109,50 Eur x 35 proc.) GPM baudą bei nuo papildomai nuo iš nenustatytų šaltinių gautų pajamų, kuriomis Pareiškėjas disponavo 2019–2020 m., apskaičiuoto GPM skyrė 80 proc. dydžio – 4 835,04 Eur (6 043,80 Eur x 80 proc.) GPM baudą. Bendrai Pareiškėjui skirta 5 116,37 Eur GPM bauda (243 Eur + 38,33 Eur + 4 835,04 Eur).

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo 2022-06-17 skundas atmetinas, Skundžiamas sprendimas tvirtintinas, Pareiškėjas neatleistinas nuo GPM delspinigių mokėjimo, prašymo dalis dėl atleidimo nuo GPM baudos mokėjimo paliekama nenagrinėtina.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčas tarp šalių vyksta dėl papildomai apskaičiuotų GPM bei su šiuo mokesčiu susijusių delspinigių ir baudos mokesčių administratoriui Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu konstatavus, kad tikrintuoju 2018–2020 m. laikotarpiu Pareiškėjas disponavo pajamomis iš mokesčių administratoriui nežinomų pajamų šaltinių, nes šiais laikotarpiais jo patirtos išlaidos 45 696 Eur viršijo juridinę galią turinčiais pajamų šaltiniais pagrįstas pajamas. Todėl, taikant MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatas, Pareiškėjo pajamas viršijanti patirtų išlaidų dalis priskirta Pareiškėjo GPM bazei ir apmokestinta GPM.

Pateiktame skunde Pareiškėjas neginčija Inspekcijos taikyto MAĮ 70 straipsnio 1 dalies nuostatų aiškinimo ir taikymo, neginčija konkrečių mokesčių administratoriaus atliktų skaičiavimų ir nustatytų išlaidų dydžio, tačiau iš dalies nesutinka su Inspekcijos sprendimu, laikydamasis pozicijos, kad mokesčių administratorius nepagrįstai jo pajamų šaltiniais nepripažino iš gyvulininkystės (arklių pardavimo) gautų pajamų ir mamos 2018 m. dovanotų pajamų. Nors Inspekcija patikrinimo metu Pareiškėjui už 2020 m., nustačiusi, kad Pareiškėjas nedeklaravo 730 Eur apmokestinamųjų automobilio pardavimo pajamų, apskaičiavo 109,50 Eur GPM ir Sprendimo priėmimo metu dėl šio pažeidimo skyrė GPM baudą, tačiau šio pažeidimo Pareiškėjas taip pat neginčija ir dėl jo nesutikimo motyvų neteikia, papildomai skunde dėstydamas prašymą atleisti jį nuo ekonominių sankcijų mokėjimo, nes Pareiškėjo ekonominė (socialinė) padėtis yra sunki: jis ir jo sugyventinė nedirba, šeimos nariai turi sveikatos problemų.

Kadangi Pareiškėjas skunde yra apibrėžęs kilusio mokestinio ginčo ribas ir išdėstęs konkrečius nesutikimo su Inspekcijos sprendimu motyvus, taip pat atsižvelgiant į tai, jog detalios su Pareiškėjo apmokestinimu susijusios aplinkybės yra aptartos Inspekcijos patikrinimo akte ir Sprendime, Komisija, iš naujo nebekartodama su Pareiškėjo apmokestinimu susijusių faktinių aplinkybių, dėl Inspekcijos sprendimo pagrįstumo pasisakys, atsižvelgdama į Pareiškėjo skunde nurodytus motyvus.

Dėl T. R. (Pareiškėjo mamos) galimai dovanotų 14 000 Eur

Iš ginčo bylos medžiagos nustatyta, kad Inspekcija kontrolės veiksmų metu vertino Pareiškėjo pajamų šaltinius ir patirtas išlaidas tiek iki tikrinamojo laikotarpio pradžios, tiek tikrinamuoju laikotarpiu, ko pasekoje patikrinimo akte buvo konstatuota, kad Pareiškėjas tikrinamojo laikotarpio pradžioje (2018-01-01) galėjo disponuoti 8 858 Eur ne banke turėtomis lėšomis, o tikrintuoju laikotarpiu Pareiškėjo išlaidos viršijo pajamas. Nustatyta, kad Pareiškėjo 2018 m. patirtos išlaidos nekilnojamajam turtui įsigyti 5 404 Eur, 2019 m. išlaidos automobiliams ir nekilnojamajam turtui įsigyti bei vartojimui 31 549 Eur, 2020 m. išlaidos automobiliams įsigyti 8 743 Eur viršijo jo disponuojamas pajamas gryniaisiais pinigais.

Kadangi kontrolės veiksmų metu pagal Inspekcijos surinktą informaciją (Pareiškėjo bankinių sąskaitų išrašus) nustatyta, kad bankinių piniginių operacijų 2016–2020 m. nebuvo vykdyta, SODROS ir Inspekcijos informacinių sistemų duomenimis nustatyta, kad Pareiškėjas nedirbo / nedirba, todėl siekdama nustatyti Pareiškėjo turėtus pajamų šaltinius ir įvertinti jų atitikimą Pareiškėjo patirtoms išlaidoms, Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 33 straipsnio 13 punkto ir 41 straipsnio nuostatomis, Pareiškėjui mokestinio tyrimo metu 2021-10-19 davė mokesčių administratoriaus nurodymą Nr. (21.222)FR0698-9 pateikti paaiškinimą apie turto įsigijimo ir (ar) pajamų gavimo šaltinius už 2016-01-01–2020-12-31 laikotarpį ir juos pagrįsti (paaiškinimo forma FR0698, toliau – Paaiškinimas). Prašomus duomenis Pareiškėjo atstovas pateikė 2021-11-25, duomenys patikslinti 2021-12-08, 2022-01-11 pateikta papildomų dokumentų. Paaiškiniame Pareiškėjas nurodė turėjęs tokius pajamų šaltinius: sugyventinės L. J. lėšas (JK uždirbtos pajamos, šioje valstybėje gautos pašalpos vaikams), Pareiškėjo JK uždirbtas lėšas, lėšas už parduotus automobilius, gyvulių pardavimo pajamas. Paminėtina, kad Inspekcija, įvertinusi pateiktus dokumentus, kitą surinktą informaciją, Pareiškėjo pajamų šaltiniais pripažino

L. J., Pareiškėjo JK gautas pajamas, automobilių pardavimo pajamas (pajamos pripažintos pagal pateiktus dokumentus, todėl Inspekcijos Pareiškėjo pajamų šaltiniais pripažintų pajamų dydis nėra tapatus Paaiškinime nurodytam šių pajamų dydžiui). Įvertinus aptartą informaciją ir kitus duomenis, nustatyta, kad tokį pajamų šaltinį, *kaip mamos dovanotos lėšos*, Pareiškėjas Inspekcijai nurodė tik po Inspekcijos 2022-04-08 surašyto patikrinimo akto, teikdamas Inspekcijai 2022-05-02 pastabas, kartu pridėdamas rašytinės formos sutartį dėl 14 000 Eur dovanojimo, mamos išlaikymo bei galimybės naudotis mamos pensija.

Komisijos vertinimu, Inspekcija pagrįstai nepripažino šių lėšų realiai gautu Pareiškėjo pajamų šaltiniu. LVAT praktikoje laikomasi nuoseklios pozicijos, kad remiantis MAĮ 41 straipsnio nuostatomis, būtent mokesčių mokėtojui tenka pareiga objektyviais ir abejonių nekeliančiais įrodymais pagrįsti pajamų šaltinius, kuriais mokesčių mokėtojas grindžia įvairaus turto įsigijimo ir kitas išlaidas. Todėl Pareiškėjo pozicija, kad nepaisant dovanojimo sutarties pateikimo momento, Inspekcija nepaneigė, kad jo mama jam dovanojo pinigus, yra neteisinga, nes realų dovanojamų lėšų perdavimą objektyviais, abejonių nekeliančiais įrodymais turi pagrįsti mokesčių mokėtojas. Anot LVAT praktikos, išvados apie mokesčių mokėtojo tam tikrų civilinių sandorių pagrindu gautų pajamų realumą darytinos sistemiskai bei kompleksiskai įvertinus visus tiesioginius bei netiesioginius įrodymus, pagrindžiančius ar paneigiančius objektyvų pajamų gavimo faktą. Vien atskirų formalių įrodymų (pvz., paprasta rašytine ar notarine forma sudarytų sutarčių) apie pajamas pateikimas, nesant realaus pajamų gavimo fakto, patvirtinto visapusiška pajamų gavimo faktinių aplinkybių analize, paties pajamų gavimo nepagrindžia. Tokia išvada darytina ir atsižvelgiant į MAĮ 10 straipsnio nuostatas, įtvirtinančias turinio viršenybės prieš formą principą, pagal kurį mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai (LVAT 2011-04-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-442-1111/2011, 2015-02-10 nutartis adm. byloje Nr. eA-110-438/2015). Akcentuotina ir tai, jog tais atvejais, kai mokėtojas pasirenka lėšų suteikimo / gavimo grynaisiais pinigais būdą, būtent jam tenka įrodinėjimo našta realų lėšų perdavimą pagrįsti leistiniais ir tinkamais įrodymais (LVAT 2013-04-15 nutartis adm. byloje Nr. A-602-27/2013, 2015-12-28 nutartis adm. byloje Nr. A-1305-602/2015, 2016-02-08 nutartis adm. byloje Nr. A-145-602/2016). Ginčo situacijoje Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, kuriais būtų grindžiamas piniginių lėšų perdavimas, išskyrus savo ir savo mamos parašu patvirtintą sutartį. Vertinant šio dokumento patikimumą, sutiktina su Inspekcija, jog šis šaltinis nebuvo nei nurodytas, nei pateiktas iki 2022 m. gegužės mėnesio, nors pagal jame nurodomą jo datą (2018-02-14) Paaiškinimo teikimo, jo tikslinimo ir kitų dokumentų teikimo metu (2021-11-25, 2021-12-08, 2022-01-11) jis buvo sudarytas ir objektyvių kliūčių, kurios galimai sutrukdė Pareiškėjui jį pateikti Inspekcijai ar jį nurodyti, Pareiškėjas nenurodė. Todėl Komisija, atsižvelgdama į tai, jog gaunant pinigines lėšas grynaisiais pinigais, jų gavimo įrodinėjimo našta tenka tokį pajamų gavimo būdą pasirinkusiam asmeniui, į tai, jog LVAT savo praktikoje kritiškai vertina su mokesčių mokėtoju artimais giminystės (ar pavaldumo) ryšiais susijusių asmenų parodymus, jeigu jie nėra paremti kitais objektyviais duomenimis (LVAT 2010-09-06 nutartis adm. byloje Nr. A-556-983/2010, 2013-03-05 nutartis adm. byloje Nr. A-556-404/2013), laikosi pozicijos, kad pateiktas dokumentas neįrodo realaus piniginių lėšų perdavimo. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad LVAT praktikoje įprastai pirmenybė teikiama pirminiams, laiko ir kitų aplinkybių nepaveiktiems parodymams (LVAT 2007-03-15 nutartis adm. byloje Nr. A-17-301/2007, 2009-06-12 nutartis adm. byloje Nr. A-556-695/2009), o situacija, kai mokesčines prievoles įtakojantys dokumentai ir įrodymai yra pateikiami jau po įvykdytų kontrolės veiksmų, vertintina kritiškai (LVAT 2010-09-06 nutartis adm. byloje Nr. A-556-983/2010, 2011-01-03 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1632/2010, 2016-02-17 nutartis adm. byloje Nr. A-289-556/2016), nes, teismo manymu, nors tai „nėra draudžiama, tačiau užkerta galimybę tikėti pareiškėjo sąžiningumu“. Paminėtina ir tai, jog pagal patikrinimo akte esančius duomenis Pareiškėjas 2018 m. iš viso yra gavęs 4 000 Eur pajamas už automobilių pardavimą, todėl, įvertinant tai, jog Pareiškėjo mamos dovanotos 14 000 Eur pajamos turėjo sudaryti reikšmingą Pareiškėjo šeimos pajamų dalį, neįtikėtina situacija, kai atliekant mokesčinių

patikrinimą (mokestinį tyrimą), kurio dalykas yra pajamų šaltinių vertinimas, mokesčių mokėtojas šio pajamų šaltinio nenurodo, o apie jo buvimą prisimena jau po atlikto mokestinio patikrinimo. Todėl įvertinus aptartų aplinkybių visumą: jog pajamų šaltinis nurodomas ir jį pagrindžiantis dokumentas pateikiamas po Inspekcijos atliktų kontrolės veiksmų, pajamų šaltinis grindžiamas Pareiškėjo ir jo šeimos nario pasirašytu dokumentu, kitų dokumentų, įrodymų, kurie pagrįstų realų lėšų perdavimą, nebuvimą, konstatuotina, jog jos nesudaro pagrindo pripažinti Pareiškėjo pozicijos dėl dovanų gautos 14 000 Eur sumos įrodyta. Pareiškėjo nurodomos aplinkybės, kad jis neprivalėjo notariškai tvirtinti tokios sutarties, nesudaro pagrindo šio įrodymo vertinti kaip patikimo, pagrindžiančio realų dovanojimo sandorio sudarymą ir 14 000 Eur pajamų gavimą, nes įrodymo formaliają prasme tinkamumas nelemia jo patikimumo. Pareiškėjas neįrodė šio šaltinio realumo, kaip ir nepateikė jokių įrodymų, kad turėjo galimybę disponuoti po tėvo mirties likusiomis jo lėšomis, nes tokių lėšų gavimą patvirtinantys dokumentai nėra pateikti.

Dėl 17 900 Eur už gyvulių pardavimą

Iš ginčo byloje pateiktos medžiagos nustatyta, kad Pareiškėjas Inspekcijai 2021-11-25 pateiktame 2021-11-19 Paaiškinime yra nurodęs, kad per 2016–2020 m. yra gavęs 12 000 Eur gyvūnų (arklių) pardavimo pajamas, kartu su paaiškinimu pateikdamas Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo (GAŽ-1 forma) kopiją (nurodytas įvykių vedimo periodas 2018-01-01–2020-11-09). Inspekcija, įvertinusi tai, kad žurnale nurodyti pas Pareiškėją 2019–2020 m. atgabenti arkliai, iš kurių nurodytas išvežtas vienas gyvūnas, taip pat Pareiškėjui nepateikus nurodomų pajamų gavimą patvirtinančių dokumentų, nepripažino Pareiškėjo nurodytų lėšų realiu Pareiškėjo pajamų šaltiniu. Po patikrinimo akto surašymo Pareiškėjas pateikė Inspekcijai fizinių asmenų patvirtinimus, kuriuose nurodyta, kad šie asmenys pirko iš Pareiškėjo arklius (patvirtinime nurodytas fizinio asmens kodas, arklio amžius, įsigijimo data ir kaina), taip pat pateikė Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo (GAŽ-1 forma) kopiją (nurodytas įvykių vedimo periodas 2020-01-01–2022-04-14). Inspekcija Sprendimo priėmimo metu kritiškai įvertino Pareiškėjo pateiktus įrodymus ir į juos neatsižvelgė, tai yra patikrinimo akte išdėstytos pozicijos dėl nepripažintų gyvulių pardavimo pajamų nepakeitė.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjo pateiktus papildomus dokumentus, kurie, pasak Pareiškėjo, pagrindžia pajamų iš gyvūnų pardavimo gavimą, taip pat kitą, dėl šių aplinkybių Pareiškėjo teiktą informaciją, laikosi pozicijos, kad Inspekcija pagrįstai nepripažino Pareiškėjo nurodytų 12 000 Eur (17 630 Eur) lėšų realiu pajamų šaltiniu. Inspekcijai kartu su pastabomis pateiktais dokumentais Pareiškėjas įrodinėja, kad jis 2018-03-24 už 3 870 Eur pardavė C. N. kumelę, 2019-05-30 už 2 760 Eur pardavė rudą eržilą tam pačiam asmeniui, 2018-07-10 už 2 625 B. F. V. pardavė bėrą kumelę, 2018-10-15 pardavė K. B. juodos spalvos arklį už 2 945 Eur, 2019-02-28 R. C. pardavė arklį už 2 850 Eur, G. S. 2020-05-10 pardavė arklį už 2 850 Eur. Taigi, Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad jis už parduotus arklius 2018–2020 m. yra gavęs 17 900 Eur. Įvertinus šią Pareiškėjo informaciją, darytina išvada, kad ji iš esmės skiriasi tiek nuo mokestinio tyrimo metu Pareiškėjo pateiktos informacijos (2021-11-19 Paaiškinime nurodyta, kad 2016–2020 m., tai yra netgi už ilgesnį laikotarpį, Pareiškėjas yra gavęs mažesnę, tai yra 12 000 Eur pajamų sumą, nenurodydamas parduotų gyvulių skaičiaus), tiek nuo teismo baudžiamosios bylos nagrinėjimo metu pateiktos informacijos (2021-06-16 teisiamojo posėdžio protokole Pareiškėjas nurodė, kad grįžęs iš Anglijos, jis pardavė 5–6 arklius, gal daugiau, vidutinė kaina 5–6 tūkstančių. Taigi, Pareiškėjo skirtingu laiku, skirtinguose teisiniuose procesuose teikiama informacija yra prieštaringa (tai yra skiriasi tiek nurodomos už arklį gautos sumos, tiek bendros per konkrečius mokestinius laikotarpius gautos sumos), taip pat patvirtinimuose teikiama informacija apie neva laikytus ir parduotus arklius neatitinka (neatsispindi) Pareiškėjo pateiktų Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo (GAŽ-1 forma) kopijose nurodytos informacijos. Tai yra nė viename iš šių dokumentų nėra registruoti Pareiškėjo nurodomi 2018 m. ir vėlesniais laikotarpiais—turėti arkliai, kuriuos Pareiškėjas pagal pateiktus patvirtinimus yra pardavęs juose nurodytiems fiziniams asmenims. Pavyzdžiui, nors mokestinio tyrimo metu pateiktoje Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo (GAŽ-1 forma) kopijoje nurodytas 2018-01-01–2020-11-09 pildymo laikotarpis apima laikotarpį, kai

pagal pateiktus Pareiškėjo ir fizinių asmenų patvirtinimus jis yra pardavęs arklius ir gavęs 17 600 Eur, kas leidžia daryti išvadą, kad šie gyvuliai turėjo būti registruoti ir Pareiškėjo pateiktame dokumente, tokių aplinkybių nėra nustatyta. Pažymėtina ir tai, jog, nors Pareiškėjo pateiktose Ūkinių gyvūnų apskaitos žurnalo (GAŽ-1 forma) kopijose nurodyti skirtingi jų pildymo laikotarpiai, tačiau juose nurodyta tapati informacija apie 3 arklius, 2 iš kurių, kaip yra nurodyta žurnale, paliko jų laikymo vietą ne tikrintuoju laikotarpiu, o 2021 m. Pagal Inspekcijos į ginčo bylą pateiktus Žemės ūkio informacijos ir kaimo verslo centro (ŽŪIKVC) 2022-05-31 duomenis apie laikytojo gyvūnus yra nustatyta, kad tik vienas iš patvirtinimuose nurodytų asmenų (F. J.) yra gyvūnų (arklių) laikytojas, tačiau nuo 2012 m. kaupiamoje informacijoje apie jo laikytus gyvūnus nėra duomenų apie tai, kad pas jį būtų atvykę gyvūnai iš Pareiškėjo. Taip pat nepaisant to, jog Pareiškėjas teigia, kad yra gavęs gyvūnų pardavimo pajamų, tačiau nei Inspekcijai pateiktame Paaiškinime, nei kituose dokumentuose jis nėra pateikęs informacijos apie gyvūnų įsigijimui ir jų išlaikymui patirtas išlaidas. Taigi, esant prieštaravimams Pareiškėjo teikiamai informacijai dėl gautų pajamų, vidutinių gyvūnų kainų, nesant juridinę galią turinčių dokumentų, patvirtinančių pajamų gavimą, Pareiškėjo po atliktų kontrolės veiksmų pateikti patvirtinimai negali būti pripažinti dokumentais, patvirtinančiais realų pajamų už gyvūnų pardavimą gavimą.

Dėl Pareiškėjo atleidimo nuo delspinigių ir baudos mokėjimo

Pareiškėjas prašo atleisti jį nuo ekonominių sankcijų mokėjimo dėl sunkios socialinės–ekonominės padėties. Pasisakant dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo, pažymėtina, kad MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, kai delspinigių išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar socialiniu) požiūriu, kaip tai suprantama pagal šio Įstatymo 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą, tai yra fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, invalidas, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir reabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpa) arba tokia parama jau teikiama. Iš LVAT praktikos, aiškinančios atleidimo nuo delspinigių mokėjimo dėl sunkios mokesčių mokėtojo ekonominės–socialinės padėties taikymą (LVAT 2011-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-556-254/2011, 2011-04-18 nutartis adm. byloje Nr. A-556-221/2011, 2011-12-01 nutartis adm. byloje Nr. A-442-2900/2011, 2010-06-07 nutartis adm. byloje Nr. A-442-807/2010), matyti, kad laikomasi nuoseklios pozicijos, jog pats mokesčių mokėtojo socialinis statusas (pensininkas, neįgalus asmuo, bedarbis) nesudaro pagrindo konstatuoti sunkią mokesčių mokėtojo padėtį; papildomai turi būti vertinama mokesčių mokėtojo turto, pajamų sudėtis ir tai, ar pajamos / turtas leidžia mokesčių mokėtojui įvykdyti mokesčines prievoleles. Paminėtina ir tai, jog laikomasi pozicijos, kad įstatymo nuostatos negali būti taikomos vien tik formaliai, atsižvelgiant į mokesčių mokėtojo priklausymą tam tikrai socialinei grupei, kuriai valstybė paprastai teikia paramą. Asmuo, net ir priklausydamas atitinkamai socialinei grupei, gali turėti nemažai turto ir finansinių lėšų, o tokiu atveju jo atleidimas nuo delspinigių mokėjimo jau negalėtų būti pateisinamas ekonominiu ar socialiniu požiūriu. Paminėtina, kad pareiga įrodyti aplinkybes dėl galimo atleidimo nuo delspinigių mokėjimo tenka mokesčių mokėtojui. Pareiškėjas grįsdamas prašymą atleisti nuo ekonominių sankcijų pateikė 3 pažymas: UAB „Kardiolita“ 2020-03-04 konsultacijos (konsultuotas Pareiškėjas) išrašą, U. O. 2017-11-23 ambulatorinio apsilankymo VšĮ „Vilniaus Universiteto ligoninė Santaros klinikos“ aprašymą, T. R. 2021-01-19 stacionaro epikrizę.

Ginčo situacijoje, įvertinus byloje esančią informaciją, duomenis, nustatyta, kad Pareiškėjas nedirbo (nedirba), tačiau yra darbingo amžiaus, duomenų, kad jis negali dirbti ar verstis kita veikla dėl sveikatos būklės (neįgalumo ar pan.) nėra pateikta. Tai yra, nors Pareiškėjas Komisijai yra pateikęs UAB „Kardiolita“ 2020-03-04 konsultacijos išrašą (konsultuotas pagal prevencinę programą), tačiau konsultacijos išrašė nurodyta informacija dėl sveikatos pakitimų (sutrikimų) ir nurodytos gyvenimo būdo ir gydymo rekomendacijos aplinkybių dėl negalėjimo dirbti ar verstis kita veikla taip pat nepagrindžia. Pareiškėjo pateiktas dukters 2017-11-23 ambulatorinio apsilankymo VšĮ „Vilniaus Universiteto ligoninė Santaros klinikos“ aprašymas parodo

atitinkamus U. O. sveikatos sutrikimus, jai 2017 m. taikytą gydymą (operaciją), T. R. epikrizėje taip pat pateikta informacija apie Pareiškėjo mamos sveikatos būklę, jos susirgimus, taikytą gydymą ligoninės stacionare.

Iš byloje esančios informacijos taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas turi nekilnojamojo turto, tikrintuoju laikotarpiu pardavinėjo automobilius ir yra gavęs 30 530 Eur automobilių pardavimų pajamas, taip pat Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjas tikrintuoju laikotarpiu yra gavęs 45 696 Eur pajamas iš mokesčių administratoriui nežinomų šaltinių.

Todėl įvertinus aukščiau nurodytas aplinkybes dėl Pareiškėjo gautų pajamų, Pareiškėjo turimą nekilnojamąjį turtą, Pareiškėjo pateiktus duomenis apie savo sveikatos būklę, dukters 2017-11-23 ambulatorinio apsilankymo gydymo įstaigoje ir kitus duomenis, konstatuotina, kad Pareiškėjo ekonominė ir socialinė padėtis negali būti pripažinta sunkia, vertinant ją MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkte ir 113 straipsnio 1 dalies 3 punkte įtvirtintų normų aspektu. Todėl Pareiškėjo prašymas atleisti jį nuo delspinigių mokėjimo šiuo pagrindu negali būti tenkinamas. Tokios išvados darytinos atsižvelgiant į tai, jog, nors Pareiškėjui yra konstatuoti sveikatos sutrikimai, tačiau iš pateiktų duomenų matyti ir tai, jog Pareiškėjui (kaip ir jo dukrai, mamai) yra teikiamos sveikatos priežiūros paslaugos sveikatos priežiūros įstaigose, duomenų apie kitus papildomus gydymo poreikius pateiktuose dokumentuose ar kitoje byloje pateiktoje informacijoje nėra pateikta. Nors Pareiškėjas nėra gavęs su darbo santykiais susijusių pajamų, tačiau Pareiškėjas yra gavęs automobilių pardavimo ir kitų pajamų, be to, Pareiškėjas disponuoja ir nekilnojamuoju turtu. Todėl Komisija laikosi pozicijos, kad atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių mokėjimo nėra pagrindo.

Atleidimo nuo paskirtų baudų mokėjimo pagrindus reglamentuoja MAĮ 141 straipsnis, kurio 1 dalyje nurodyta, kad atleidimo nuo paskirtų baudų mokėjimo pagrindai yra: 1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti (tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas); 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui; 4) kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais. Pagal MAĮ 141 straipsnio 2 dalį nuo baudos atleidžiama tik tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas šio įstatymo nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas. Duomenų apie tai, kad mokestį Pareiškėjas būtų sumokėjęs ar mokesčio sumokėjimo terminas šio įstatymo nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas, nėra pateikta. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, taip pat į tai, jog Pareiškėjas prašymą atleisti nuo paskirtos baudos grindžia sunkia savo ekonomine (socialine) padėtimi, tačiau MAĮ 141 straipsnis tokio atleidimo nuo baudos pagrindu nenumato ir Pareiškėjo atleidimas nuo GPM baudos mokėjimo jo nurodomu pagrindu negali būti sprendžiamas, Pareiškėjo prašymas dėl atleidimo nuo GPM baudos mokėjimo paliekamas nenagrinėtinu.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, 100 straipsnio 1 dalies 4 punktu ir 100 straipsnio 2 dalimi, n u s p r e n d ž i a :

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2022-05-31 sprendimą Nr. (21.222 Mr) FR0682-118.
2. Neatleisti Pareiškėjo nuo GPM delspinigių mokėjimo.
3. Pareiškėjo prašymą dėl atleidimo nuo GPM baudos mokėjimo palikti nenagrinėtiną.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė